

Brussel, 25.8.2017
C(2017) 5738 final

Mededeling van de Commissie

van 25.8.2017

**RICHTSNOERENNOTA VAN DE COMMISSIE OVER DE TENUITVOERLEGGING
VAN EEN AANTAL BEPALINGEN VAN VERORDENING (EU) NR. 833/2014**

**RICHTSNOERENNOTA VAN DE COMMISSIE OVER DE
TENUITVOERLEGGING VAN EEN AANTAL BEPALINGEN VAN
VERORDENING (EU) NR. 833/2014¹**

Op 31 juli 2014 heeft de Europese Unie een pakket beperkende maatregelen aangenomen ten aanzien van sectorale samenwerking en betrekkingen met de Russische Federatie. Het pakket bestaat uit maatregelen die tot doel hebben de toegang tot de kapitaalmarkten van de EU te beperken voor financiële instellingen die in handen zijn van de Russische overheid, en voorts uit een wapenembargo, een uitvoerverbod voor goederen voor tweërlei gebruik voor militair(e) eindgebruik(ers) en beperkingen van de toegang tot bepaalde gevoelige technologieën, met name in de oliesector. Het pakket werd op 8 september 2014 verder uitgebreid bij Verordening (EU) nr. 960/2014 van de Raad en gewijzigd op 4 december 2014 (Verordening (EU) nr. 1290/2014 van de Raad) en op 7 oktober 2015 (Verordening (EU) 2015/1797 van de Raad).

Deze nota wil de nodige houvast geven over de toepassing van een aantal bepalingen van Verordening (EU) nr. 833/2014, zoals gewijzigd, teneinde een uniforme uitvoering door de nationale autoriteiten en de betrokken partijen te garanderen. Deze richtsnoerennota is geformuleerd in de vorm van vragen en antwoorden, op basis van vragen die aan de Commissie zijn gesteld. In geval van nieuwe vragen kan de Commissie deze nota herzien of aanvullen.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Financiële bijstand (artikelen 2a en 4)

1. V. Vormen het verlenen van betalingsdiensten en het verstrekken van garantieverklaringen of documentaire kredieten financiële bijstand in de zin van de artikelen 2a en 4, zodat ze verboden zijn wat betreft de goederen en technologie waarvoor een verbod geldt?

A. In zaak C-72/15 (Rosneft) heeft het Hof van Justitie verduidelijkt dat het begrip "financiële bijstand" in artikel 4 niet op de verwerking van betalingen door een bank of andere financiële instelling als zodanig ziet. De term omvat maatregelen waarbij de betrokken financiële instelling haar eigen middelen moet inzetten. Het Hof van Justitie heeft echter ook verduidelijkt dat de verwerking van betalingen in verband met de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van verboden producten verboden is.

Bij het verstrekken van garantieverklaringen of documentaire kredieten worden de eigen middelen van de uitgever ingezet; dit vormt als zodanig financiële bijstand en is verboden wanneer voor de onderliggende commerciële transactie op grond van artikel 2a een verbod geldt.

¹ Deze nota bevat richtsnoeren van de Commissie. In deze nota licht de Commissie toe hoe zij een aantal bepalingen van de verordening interpreteert. Het is niet de bedoeling om alle bepalingen exhaustief toe te lichten en evenmin om nieuwe wet- of regelgeving in te voeren. Onder de controle van het Hof van Justitie van de Europese Unie ziet de Commissie toe op de toepassing van het recht van de Unie. Krachtens de verdragen kan alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie een juridisch bindende uitlegging verstrekken van de handelingen van de instellingen van de Unie. Deze richtsnoerennota is een bijgewerkte en geconsolideerde versie van de nota van 16 december 2014 (C(2014)9950 final), zoals later herzien. Zij weerspiegelt de huidige opvattingen van de Commissie over de betrokken bepalingen van de verordening. Voor de duidelijkheid is een concordantietabel bijgevoegd.

2. V. Hoe worden banken geacht het verbod op financiële bijstand in de zin van artikel 4 na te leven voor de goederen en technologie waarvoor een verbod geldt?

A. Banken moeten de nodige zorgvuldigheid betrachten wanneer zij financiële bijstand verlenen aan hun cliënten, en weigeren bijstand te verlenen wanneer die in strijd is met de verordening.

De primaire verantwoordelijkheid voor de indeling van goederen en technologieën ligt weliswaar bij degenen die verantwoordelijk zijn voor de verzending of de ontvangst van dergelijke producten, maar het verbod op het verstrekken van financiële bijstand voor de goederen waarvoor een verbod geldt, staat los van het verbod dergelijke goederen uit te voeren, en geldt voor banken. Banken mogen niet alleen afgaan op de verklaring van hun cliënt dat de betrokken goederen en technologie niet onder beperkende maatregelen vallen, en moeten de nodige zorgvuldigheid betrachten om de verordening na te leven.

3. V. Valt verzekering onder financiële bijstand voor de toepassing van artikel 2a en artikel 4?

A. Ja. Uit het antwoord op vraag 1 hierboven blijkt dat financiële bijstand de maatregelen omvat waarbij de betrokken financiële instelling haar eigen middelen moet inzetten. Dat is het geval voor verzekeringsdiensten. Voorts wordt in artikel 2a en artikel 4 uitdrukkelijk verwezen naar specifieke soorten verzekering - exportkredietverzekering of herverzekering - als voorbeelden van de operaties die onder het begrip financiële bijstand vallen.

4. V. Vormt het verstrekken van eigen vermogen en aandeelhoudersleningen financiering of financiële bijstand in de zin van artikel 4, lid 3, onder b)?

A. Ja. In artikel 4, lid 3, onder b), wordt uitdrukkelijk verwezen naar "leningen". Daarenboven heeft deze bepaling tot doel alle operaties te bestrijken waardoor een marktdeelnemer van een andere marktdeelnemer financiële middelen verkrijgt, wat het geval is bij aandeelhoudersleningen en het verstrekken van eigen vermogen.

5. V. Welke financiële diensten moeten worden geacht te vallen onder het verbod op het verstrekken van "financiële bijstand" in artikel 2a en artikel 4?

A. Financiële bijstand is op niet-exhaustieve wijze omschreven in artikel 2a en artikel 4 zodat zaken als subsidies, leningen en exportkredietverzekeringen daaronder vallen. Financiële bijstand moet in die zin worden opgevat dat het verstrekken van alle vormen van financiële diensten waarmee eigen middelen van de verstrekker gemoeid zijn, daaronder valt (met inbegrip van maar niet beperkt tot krediet of garantiebrieven, investeringsdiensten, verzekering enz.); al deze diensten moeten als verboden worden beschouwd voor de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van deze goederen en technologie.

6. V. Zijn financiering en financiële bijstand vergunningplichtig overeenkomstig artikel 4, lid 3, onder b), wanneer ze slechts ten dele bestemd zijn voor de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van in bijlage II opgenomen goederen?

A. Ja. In artikel 4, lid 3, onder b), is bepaald dat de financiering of financiële bijstand "in verband" moet staan met de in bijlage II opgenomen goederen, wanneer die goederen worden

geleverd aan personen of entiteiten in Rusland of bestemd zijn voor gebruik in Rusland Er wordt niet vereist dat die financiering uitsluitend daarvoor bestemd is.

7. V. Op welk punt verschilt "financiële bijstand" in de zin van artikel 2a en artikel 4 van het soort bijstand dat onder artikel 5 valt?

A. Naast een verbod op de aankoop, verkoop of handel in bepaalde financiële instrumenten voorziet artikel 5 in een duidelijk en gericht verbod op het verstrekken van diensten welke die activiteiten aanvullen. Deze "investeringsdiensten" of "bijstand" voor verboden financiële instrumenten verschillen van de diensten in verband met bepaalde goederen en technologie die onder artikel 2a en artikel 4 vallen.

8. V. Is het verbod op het verstrekken van financiering of financiële bijstand voor goederen en technologie in de artikelen 2a en 4 alleen van toepassing op het grondgebied van de EU?

A. De locatie ("op het grondgebied van de Unie") van de betrokken gedraging is slechts één van de mogelijke factoren waarnaar wordt verwezen in artikel 13, waarin is bepaald waar Verordening (EU) nr. 833/2014 van toepassing is. Overeenkomstig dat artikel is de verordening ook van toepassing (zonder daartoe beperkt te zijn) op acties van "alle volgens het recht van een lidstaat erkende of opgerichte rechtspersonen, entiteiten of lichamen, binnen of buiten het grondgebied van de Unie"; de verordening is ook van toepassing "op alle rechtspersonen, entiteiten of lichamen ten aanzien van alle geheel of gedeeltelijk binnen de Unie verrichte zakelijke transacties".

Beperkingen op goederen en technologie voor tweërlei gebruik (artikel 2a)

9. V. Is deelname aan de ISO-normalisatiewerkzaamheden verboden op grond van artikel 2a van Verordening (EU) nr. 833/2014?

A. Neen. Deelname aan de ontwikkeling van ISO-normen dient een legitiem doel en houdt op zich geen schending in van de beperkende maatregelen van de EU. Vertegenwoordigers van entiteiten uit de EU wordt dus niet belet hun normalisatiewerkzaamheden voort te zetten. Gezien de aard van de normalisatiewerkzaamheden kan worden verondersteld dat de in het kader van de normbepalende activiteiten overgedragen technologie verenigbaar is met de bepalingen van Verordening (EU) nr. 833/2014. De betrokken personen moeten evenwel worden opgeroepen waakzaam te blijven met betrekking tot het soort technologie dat in dit kader wordt gedeeld. Bij twijfel moet raad worden gevraagd aan de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat.

Beperkingen op de verstrekking van bepaalde diensten in de oliesector (artikel 3a)

10. V. Omvat de term "gespecialiseerde drijvende installaties" ook PSV's (platform supply vessels)?

A. Voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 833/2014 omvat de term "gespecialiseerde drijvende installaties" in artikel 3a geen bevoorradingsvaartuigen zoals PSV's, AHTS-boten (Anchor Handling Tug and Supply Vessels) of vaartuigen voor noodrespons.

Maatregelen inzake financiële diensten (artikel 5)

Handelsfinanciering

11. V. Hoe moet de vrijstelling voor de financiering van niet aan beperkingen onderworpen goederen in artikel 5, lid 3, onder a), worden begrepen?

A. De vrijstelling voor handelsfinanciering waarin artikel 5, lid 3, onder a), voorziet, moet worden begrepen als een uitzondering op de algemene regel van artikel 5, lid 3, die een verbod instelt op het verstrekken van leningen en kredieten, en moet worden gelezen in het kader van de algemene doelstelling van de beperkende maatregelen. In die zin moet de vrijstelling dus restrictief worden geïnterpreteerd. Daarnaast is het belangrijk eraan te herinneren dat de vrijstelling is opgenomen om ervoor te zorgen dat de legitieme EU-handel niet wordt geschaad. De vrijstelling is dus van toepassing als de gefinancierde goederen: a) worden verzonden vanuit de EU naar een derde land of b) in de EU worden ontvangen uit een derde land (d.w.z. de bestemming is de EU). Het is niet voldoende dat de goederen enkel worden doorgevoerd in de EU; voor de toepassing van de vrijstelling moet er een duidelijk verband zijn met de EU.

12. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU na 12 september 2014 betalingen verwerken voor, of verzekeringen, documentaire kredieten of leningen verstrekken aan aangewezen entiteiten voor de niet aan beperkingen onderworpen uitvoer naar of invoer in de Unie van goederen of voor niet-financiële diensten?

A. Deze operaties vallen hoe dan ook onder de vrijstelling in artikel 5, lid 3, en zijn dus niet verboden.

13. V. Indien een natuurlijke persoon of rechtspersoon uit de EU vóór of op 12 september 2014 aan een aangewezen entiteit een lening of een krediet met een looptijd van meer dan 30 dagen heeft verstrekt voor de uitvoer naar of invoer in de Unie van niet aan beperkingen onderworpen goederen of voor niet-financiële diensten, mogen dan het betalingsschema of de voorwaarden voor opname of uitbetaling worden aangepast, mogen vorderingen worden verkocht aan een andere aangewezen entiteit, of mag de schuld uit hoofde van die lening of dat krediet worden overgenomen door een andere aangewezen entiteit?

A. Ja, al deze operaties zijn toegestaan als dergelijke leningen en kredieten vallen onder de vrijstelling in artikel 5, lid 3, onder a), aangezien ze betrekking hebben op niet aan beperkingen onderworpen goederen of niet-financiële diensten in de zin van de verordening.

14. V. Is de vrijstelling voor handelsfinanciering in artikel 5, lid 3, ook van toepassing op de uitvoer naar of invoer in de Unie van niet aan beperkingen onderworpen goederen, indien deze goederen ook onderdelen uit een derde land bevatten?

A. Ja, mits de uitgaven voor goederen of diensten uit een derde land nodig zijn voor de uitvoering van het contract voor de uitvoer naar of invoer in de Unie.

15. V. Is de vrijstelling voor handelsfinanciering in artikel 5, lid 3, ook van toepassing op de uitvoer of de invoer van niet aan beperkingen onderworpen goederen tussen

de Unie en een derde staat, indien deze goederen door een andere derde staat worden doorgevoerd?

A. Ja, mits in het uitvoer- of invoercontract duidelijk is vermeld dat de invoer of uitvoer van oorsprong is uit of bestemd is voor de EU.

16. V. Valt Rusland ook onder de in artikel 5, lid 3, gebruikte term "een derde staat"?

A. Ja.

17. V. Mogen officiële exportkredietinstellingen in de EU financiering verstrekken aan aangewezen entiteiten voor de ondersteuning van de uitvoer, inclusief lokale kosten, van niet aan beperkingen onderworpen goederen uit de Unie?

A. Ja, binnen de grenzen die zijn vastgesteld in de OESO-regeling inzake door de overheid gesteunde exportkredieten, die in de EU bindend is krachtens Verordening (EU) nr. 1233/2011.

18. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU na 12 september 2014 financiering, met inbegrip van leningen, verstrekken aan aangewezen entiteiten voor de uitvoer of de invoer van goederen tussen derde staten?

A. Handel tussen derde landen, waarbij de uitvoer niet van oorsprong is uit de Unie en de invoer niet bestemd is voor de Unie, valt niet onder de vrijstelling in artikel 5, lid 3. Alleen leningen of kredieten met een terugbetalingstermijn van 30 dagen of minder, die niet onder het in artikel 5 vastgestelde verbod op nieuwe leningen en kredieten vallen, kunnen worden verstrekt aan aangewezen entiteiten voor de uitvoer of de invoer van goederen of diensten tussen derde landen.

19. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU een documentair krediet confirmeren of adviseren dat na 12 september 2014 door een aangewezen entiteit is verstrekt voor de uitvoer of de invoer van goederen of diensten tussen derde landen? Is discontering of post-shipment-financiering van dergelijke documentaire kredieten toegestaan?

A. Natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU mogen dergelijke documentaire kredieten confirmeren of adviseren en discontering of post-shipment-financiering ervoor verstrekken, tenzij de aanvrager van het documentair krediet (de koper of invoerder) een aangewezen entiteit is krachtens artikel 5 en de looptijd langer is dan 30 dagen. In dat geval zou er sprake zijn van kredietverlening aan een aangewezen entiteit die niet valt onder de vrijstelling voor handelsfinanciering en dus verboden is.

20. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU obligaties met een looptijd van meer dan 30 dagen aankopen die na 12 september 2014 zijn uitgegeven door een aangewezen entiteit, indien die bestemd zijn voor de financiering van de uitvoer naar of de invoer uit de Unie van niet aan beperkingen onderworpen goederen of van niet-financiële diensten?

A. Neen, de vrijstelling voor handelsfinanciering geldt voor artikel 5, lid 3 (leningen of kredieten), maar niet voor de leden 1 en 2 van artikel 5. Op grond van laatstgenoemde bepalingen is de aankoop van obligaties verboden.

21. V. Vallen rentestabilisatie-overeenkomsten met een aangewezen entiteit (bank) onder het verbod van artikel 5, indien dergelijke overeenkomsten bedoeld zijn om de financiering van de uitvoer naar of de invoer uit de Unie van niet aan beperkingen onderworpen goederen of van niet-financiële diensten te ondersteunen?

A. Rentestabilisatie-overeenkomsten worden beschouwd als renteswaps en vallen als zodanig niet onder de verbodsbepalingen van artikel 5.

Noodfinanciering

22. V. Hoe moet de term "noodfinanciering" in de context van artikel 5, lid 3, worden begrepen?

A. Om te bepalen of er sprake is van een noodsituatie, moeten de omstandigheden geval per geval zorgvuldig worden beoordeeld. Verordening (EU) nr. 833/2014 vereist dat dit specifiek en welomschreven moet zijn om te beantwoorden aan de solvabiliteits- en liquiditeitscriteria voor in de Unie gevestigde rechtspersonen.

In situaties zoals beschreven in artikel 32, lid 4, van Richtlijn 2014/59/EU (richtlijn herstel en afwikkeling van kredietinstellingen) kan de vrijstelling voor noodfinanciering in artikel 5, lid 3, van de verordening van toepassing zijn.

Leningen (andere dan handelsfinanciering of noodfinanciering)

23. V. Indien een natuurlijke persoon of rechtspersoon uit de EU vóór of op 12 september 2014 een lening of een krediet heeft verstrekt aan een aangewezen entiteit, is het dan toegestaan een deel van of de gehele schuldvordering met een looptijd van meer dan 30 dagen te verkopen aan een andere aangewezen entiteit?

A. Ja, de doorverkoop van vorderingen (d.w.z. factoring) aan een andere aangewezen entiteit is toegestaan voor zover dit voor geen van beide aangewezen entiteiten nieuwe leningen of kredieten impliceert.

24. V. Indien een natuurlijke persoon of rechtspersoon uit de EU vóór of op 12 september 2014 een lening of een krediet met een looptijd van meer dan 30 dagen heeft verstrekt, mag deze dan na 12 september 2014 instemmen met de overname van de schuld uit hoofde van een dergelijke lening door een aangewezen entiteit die de rol van kredietnemer opneemt?

A. Neen, want dit zou in feite neerkomen op een nieuwe lening of een nieuw krediet aan een aangewezen entiteit na 12 september 2014, wat op grond van artikel 5, lid 3, verboden is. Een entiteit uit de EU mag niet instemmen met de overname van een bestaande lening of een bestaand krediet door een aangewezen entiteit.

25. V. Indien een natuurlijke persoon of rechtspersoon uit de EU vóór of op 12 september 2014 een lening of een krediet met een looptijd van meer dan 30 dagen heeft verstrekt, mag deze dan na 12 september 2014 de schuld uit hoofde van een dergelijke lening kwijtschelden?

A. Neen. Op grond van artikel 5, lid 3, is het verstrekken van een nieuwe lening of een nieuw krediet aan aangewezen entiteiten verboden. Het doel is de toegang tot kapitaal te beperken, ook in omstandigheden waarin de verstrekte sommen moeten worden terugbetaald. De kwijtschelding van de schuld zou a fortiori toegang tot kapitaal geven, op dezelfde manier als een lening maar zonder de terugbetalingsverplichting, en is dus ook verboden.

26. V. Verbiedt artikel 5, lid 3, de toekenning van subsidies aan de in bijlage III genoemde rechtspersonen, entiteiten of lichamen?

A. Ja. Zoals uitgelegd in het antwoord op vraag 25, heeft artikel 5, lid 3, tot doel de toegang tot kapitaal te beperken, ook in omstandigheden waarin de verstrekte sommen moeten worden terugbetaald. Subsidies staan gelijk met een verhoging van het kapitaal van de ontvanger ervan zonder een terugbetalingsverplichting, en zijn dus a fortiori verboden.

27. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU na 12 september 2014 bij een aangewezen entiteit (bank) termijndeposito's plaatsen met een looptijd van meer dan 30 dagen?

A. Depositotransacties vallen als zodanig niet onder de verbodsbepalingen van artikel 5 van de verordening. (Termijn)deposito's die worden gebruikt om het verbod op nieuwe leningen te omzeilen, zijn evenwel verboden op grond van artikel 12 gelezen in samenhang met artikel 5 van de verordening.

28. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU diensten verlenen in verband met betalingen of afwikkelingen van leningen ten behoeve van een aangewezen entiteit, ook in de context van het correspondentbanken-systeem? Wordt van alle correspondentbanken verwacht dat zij de aard van het onderliggende krediet vaststellen om te bepalen of de vrijstelling voor handelsfinanciering van toepassing is?

A. Voor de toepassing van artikel 5, lid 3, mogen diensten in verband met betalingen of afwikkelingen, ook via het correspondentbanken-systeem, niet worden beschouwd als een getroffen regeling of deel van een getroffen regeling voor nieuwe leningen of kredieten ten behoeve van een aangewezen entiteit.

29. V. Mag een kredietinstelling uit de EU die voor meer dan 50 % in handen is van een in bijlage III genoemde entiteit, zekerheden stellen (bv. in de vorm van garanties, deposito's, inpandgevingen, risicodelingen of gefinancierde risicodelingen), met het oog op de limitering van het risico binnen de groep, voor een dochteronderneming buiten de EU, indien deze laatste valt onder artikel 5, lid 1, onder b)?

A. Ja, mits dit geen nieuwe lening of een nieuw krediet is met een looptijd van meer dan 30 dagen, en de gebruikte zekerheid geen overdraagbaar effect of geldmarktinstrument is dat onder artikel 5, leden 1 en 2, valt.

30. V. Indien een natuurlijke persoon of rechtspersoon uit de EU goederen of diensten heeft geleverd aan een aangewezen entiteit, impliceren betalingstermijnen of uitstel van betaling van meer dan 30 dagen voor die goederen of diensten dat een nieuwe lening of een nieuw krediet wordt verstrekt?

A. Betalingstermijnen of uitstel van betaling voor goederen en diensten worden niet beschouwd als leningen of kredieten voor de toepassing van artikel 5. Betalingstermijnen of uitstel van betaling mogen evenwel niet worden toegekend om het verbod op nieuwe leningen of kredieten van artikel 5 te omzeilen. Als aan de in artikel 5 bedoelde entiteiten betalingstermijnen worden toegekend die niet overeenkomstig de normale bedrijfspraktijk zijn of die na 12 september 2014 aanzienlijk worden verlengd, kan dit wijzen op omzeiling. Dergelijke omzeiling is verboden op grond van artikel 12 gelezen in samenhang met artikel 5.

31. V. Hoe moet het verlengen van schuldverplichtingen door aangewezen entiteiten worden behandeld op grond van artikel 5, lid 3?

A. De verbodsbepalingen van artikel 5 gelden ook voor het verlengen ("doorrollen") van bestaande schulden. Alle verlengingen moeten voldoen aan de grens van een looptijd van 30 dagen die wordt opgelegd voor nieuwe transacties die na 12 september 2014 plaatsvinden.

Een opeenvolging van doorrolregelingen met telkens een looptijd van minder dan 30 dagen zou echter een omzeiling kunnen inhouden als bedoeld in artikel 12 van de verordening. Dit moet worden beoordeeld in het licht van de concrete omstandigheden van een specifiek geval.

32. V. Mag een natuurlijke persoon of rechtspersoon uit de EU financiering, waaronder leningen of kredieten, verstrekken aan een niet-aangewezen entiteit, indien die financiering via een aangewezen entiteit verloopt maar niet langer dan 30 dagen bij die aangewezen entiteit berust?

A. Ja, dit impliceert geen nieuwe lening of nieuw krediet met een looptijd van meer dan 30 dagen aan een aangewezen entiteit en valt daarom niet onder het verbod van artikel 5.

33. V. In een aantal bepalingen van artikel 5², waaronder die over het verstrekken van leningen of kredieten, wordt gesteld of geïmpliceerd dat EU-dochterondernemingen van aangewezen entiteiten worden uitgesloten. Hoe moet deze uitsluiting worden begrepen, rekening houdend met het feit dat op grond van artikel 12 omzeiling van de verordening verboden is?

A. Artikel 5 is zorgvuldig geformuleerd om ervoor te zorgen dat EU-dochterondernemingen van aangewezen entiteiten niet zelf een aangewezen entiteit worden. Het verbod op grond van artikel 5, lid 3, om kredieten met een looptijd van meer dan 30 dagen te verstrekken, heeft alleen betrekking op aangewezen entiteiten, hun niet-EU-dochterondernemingen, en personen die namens hen handelen. Daarnaast moet er ook op worden gewezen dat de EU-dochteronderneming van een aangewezen entiteit zelf rechtstreeks de verordening moet naleven en geen middelen mag overdragen aan een aangewezen entiteit binnen de groep.

² Het betreft: artikel 5, lid 1, onder b), en artikel 5, lid 2, onder c), gelezen in samenhang met artikel 5, lid 3, eerste alinea (in voorkomend geval), alsook artikel 5, lid 3, tweede alinea, onder b).

Misbruik van deze uitzondering om een aangewezen entiteit aan financiering te helpen, zou echter neerkomen op een omzeiling als bedoeld in artikel 12. Natuurlijke personen en rechtspersonen uit de EU die leningen verstrekken moeten de nodige voorzorgen nemen om dit te voorkomen. Dit moet worden beoordeeld in het licht van de concrete omstandigheden van een specifiek geval. De eventuele kredietverlener is met name verplicht een krediet of lening te weigeren als hij weet of kennis krijgt van het feit dat de middelen in kwestie uiteindelijk bij een aangewezen entiteit zouden terechtkomen.

34. V. Beperkt Verordening (EU) nr. 833/2014 de mogelijkheid van EU-dochterondernemingen van aangewezen entiteiten om toezicht te houden op risico's, met inbegrip van de beoordeling van kredietrisico's, voor bankverrichtingen binnen de hele groep?

A. Artikel 5 heeft tot doel de toegang tot kapitaalmarkten te beperken en druk te zetten op de Russische regering (zoals uitgelegd in de zesde overweging van Verordening (EU) nr. 960/2014). Informatieverzameling, risicobeheer en toezicht vallen dus niet onder de verordening. Risicobeheer is echter niet toegestaan als dat leidt tot een op grond van artikel 5 verboden activiteit, zoals deelnemen aan het beschikbaar stellen van leningen of bijstand bij de uitgifte van effecten met betrekking tot aangewezen entiteiten.

Kapitaalmarkten

35. V. Vallen derivaten onder de verbodsbepalingen van artikel 5, leden 1 en 2?

A. Derivaten die het recht geven op aankoop of verkoop van een overdraagbaar effect of geldmarktinstrument dat onder artikel 5, leden 1 en 2, valt, zoals opties, futures, termijncontracten of warrants, vallen onder het verbod van artikel 5, ongeacht de manier waarop ze worden verhandeld (op de beurs of onderhands (otc)). Bepaalde andere derivaten, zoals renteswaps en cross-currency swaps, vallen niet onder de verbodsbepalingen van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2, evenmin als kredietverzuimswaps (behalve als deze recht geven op het verkrijgen of verkopen van een overdraagbaar effect). Derivaten die worden gebruikt voor het afdekken van risico's op de energiemarkt, vallen evenmin onder het verbod.

36. V. Kan een wijziging worden aangebracht in overdraagbare effecten die zijn uitgegeven vóór 1 augustus 2014 respectievelijk vóór 12 september 2014, of zou een wijziging ertoe leiden dat een dergelijk contract wordt beschouwd als een "nieuw" (en dus verboden) overdraagbaar effect voor de toepassing van artikel 5, leden 1 en 2?

A. Om te bepalen of een wijziging van een bestaand contract redelijkerwijs inhoudt dat dit als een nieuw instrument moet worden beschouwd, moet worden bekeken hoe wezenlijk de veranderingen zijn die de wijziging met zich meebrengt. Het is verboden wijzigingen aan te brengen in een overdraagbaar effect dat is uitgegeven vóór 1 augustus 2014 respectievelijk vóór 12 september 2014 als die wijziging ertoe kan of zal leiden dat bijkomend kapitaal ter beschikking komt van een aangewezen entiteit. Andere wijzigingen zijn wel toegestaan.

37. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU handelen in aandelencertificaten die zijn uitgegeven na 1 augustus 2014 (in het geval van

entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1) of na 12 september 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 2), als dergelijke aandelencertificaten zijn gebaseerd op aandelen die zijn uitgegeven door een aangewezen entiteit?

A. Aandelencertificaten zijn overdraagbare effecten als omschreven in artikel 1. Natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU mogen derhalve in de volgende gevallen niet handelen in aandelencertificaten die zijn uitgegeven na 1 augustus 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1) of na 12 september 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 2):

- de aandelencertificaten zijn gebaseerd op aandelen die zijn uitgegeven door een aangewezen entiteit na 1 augustus 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1) of na 12 september 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 2); of
- de aandelencertificaten zijn gebaseerd op aandelen die zijn uitgegeven door een aangewezen entiteit vóór of op 1 augustus 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1) of vóór of op 12 september 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 2) en zijn uitgegeven in het kader van een deposito-overeenkomst met die aangewezen entiteit. Dergelijke aandelencertificaten zouden nieuwe overdraagbare effecten vormen die zijn uitgegeven door een aangewezen entiteit en zijn daarom verboden op grond van artikel 5, lid 1, onder c), of artikel 5, lid 2, onder d).

38. V. Verbiedt artikel 5, lid 2, de uitgifte, na 12 september 2014, van internationale aandelencertificaten (*global depositary receipts*, afgekort GDR's) in het kader van een deposito-overeenkomst die met een van de in bijlage VI genoemde entiteiten is gesloten, indien die GDR's aandelen vertegenwoordigen die door een van die entiteiten vóór 12 september 2014 zijn uitgegeven?

A. Ja. De uitdrukking "overdraagbare effecten" omvat volgens de definitie in artikel 1, onder f), van Verordening (EU) nr. 833/2014 aandelencertificaten. Artikel 5, lid 2, onder b), van de verordening verbiedt alle transacties die bestaan in de aankoop, de verkoop of de verlening van investeringsdiensten of bijstand voor de uitgifte van bepaalde overdraagbare effecten die zijn uitgegeven na 12 september 2014, alsmede alle transacties met betrekking tot die overdraagbare effecten, door de in bijlage VI bij de verordening genoemde entiteiten, ongeacht de datum van uitgifte. Het Hof van Justitie heeft deze interpretatie bevestigd in zaak C-72/15 (Rosneft).

39. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU handelen in aandelencertificaten die na 1 augustus 2014 zijn uitgegeven, indien een aangewezen entiteit (bank) optreedt als bewaarnemer?

A. Indien de aangewezen entiteit (bank) de rol vervult van bewaarnemer voor aandelen die door een niet-aangewezen entiteit zijn uitgegeven, mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU handelen in dergelijke aandelencertificaten, aangezien dit geen handel in nieuwe aandelen van een aangewezen entiteit vormt. Indien de aangewezen entiteit de aandelen zelf uitgeeft, geldt het antwoord op de vorige vraag.

40. V. Als het onderliggende van in contanten afgewikkelde derivaten bestaat uit effecten die vallen onder artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2, zijn transacties met die derivaten toegestaan op grond van die bepalingen, zolang die transacties niet inhouden dat de onderliggende effecten daadwerkelijk worden aangekocht, verkocht of aangehouden?

A. De verbodsbepalingen van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2, zijn van toepassing op alle "overdraagbare effecten". Overeenkomstig artikel 1, onder f), iii), van de gewijzigde verordening omvat dat begrip alle andere waardepapieren "die het recht verlenen" de in artikel 1, onder f), omschreven effecten te verwerven of te verkopen. In die gevallen gelden de verbodsbepalingen van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2, ongeacht of dat recht daadwerkelijk wordt uitgeoefend.

41. V. Welke derivaten vallen onder toepassing van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2?

A. Alle derivaten bedoeld in artikel 1, onder f) en g), vallen onder toepassing van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2.

42. V. Vallen promesses onder toepassing van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2?

A. Promesses kunnen veel verschillende functies hebben. Als een vorm van schuldinstrument en afhankelijk van het geval, kunnen ze overdraagbaar zijn via de geldmarkten of als een obligatie worden beschouwd, zodat ze onder toepassing van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2, vallen.

Als promesses worden gebruikt als betaalmiddel, bijvoorbeeld als de aangewezen entiteit een niet-verhandelbare promesse uitgeeft als middel om natuurlijke personen en rechtspersonen uit de EU voor niet aan beperkingen onderworpen goederen te betalen, is dat niet verboden. Dit strookt met de doelstellingen van Verordening (EU) nr. 833/2014 om bepaalde geldstromen en geldschepping te verbieden tussen natuurlijke personen en rechtspersonen uit de EU en aangewezen entiteiten op grond van artikel 5, terwijl de legitieme handel ongemoeid wordt gelaten.

43. V. Vallen vrachtbrieven onder toepassing van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2?

A. Vrachtbrieven bewijzen het vervoer van goederen en de inontvangstname van de goederen door de transporteur en dienen ook vaak als bewijs van het recht op de goederen. In dat opzicht vallen ze dus niet onder toepassing van artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2.

In verhandelbare vorm kunnen vrachtbrieven echter worden verhandeld voor financieringsdoeleinden. Net als andere activiteiten valt die handel onder artikel 12 van Verordening (EU) nr. 833/2014, dat omzeiling van de verordening verbiedt.

44. V. Welke beperkingen gelden volgens artikel 5 voor aandelen die een Europese centrale effectenbewaarinstantie (CSD) houdt in een niet-aangewezen entiteit, namens een cliënt die een aangewezen entiteit is? Meer specifiek, als de aangewezen entiteit aandelen certificaten met betrekking tot deze aandelen uitgeeft, belet dit dan de CSD om een van haar functies uit te oefenen met betrekking tot de onderliggende aandelen in de niet-aangewezen entiteit?

A. Aandelencertificaten vallen onder de definitie van effecten in artikel 1. Door een aangewezen entiteit uitgegeven aandelencertificaten vallen bijgevolg onder het verbod van artikel 5. Natuurlijke personen en rechtspersonen uit de EU, met inbegrip van CSD's, vallen dus onder artikel 5, lid 1, en artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) nr. 833/2014 met betrekking tot de door een aangewezen entiteit uitgegeven aandelencertificaten.

De legitieme bewaarneming en afwikkeling van de onderliggende aandelen - als die aandelen kapitaal vertegenwoordigen van een niet-aangewezen entiteit - vallen echter niet onder artikel 5.

45. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU terugkoopovereenkomsten of effectenuitleenovereenkomsten sluiten met een niet-aangewezen entiteit, waarbij overdraagbare effecten of geldmarktinstrumenten die door een aangewezen entiteit zijn uitgegeven, als zekerheid worden gebruikt?

A. Indien de overdraagbare effecten of geldmarktinstrumenten werden uitgegeven tussen 1 augustus 2014 en 12 september 2014 met een looptijd van meer dan 90 dagen door entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1, of na 12 september 2014 met een looptijd van meer dan 30 dagen door entiteiten als bedoeld in artikel 5, leden 1 en 2, is het natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU verboden terugkoopovereenkomsten of effectenuitleenovereenkomsten af te sluiten waarvoor dergelijke overdraagbare effecten of geldmarktinstrumenten als zekerheid worden gebruikt.

Het verbod geldt niet indien andere overdraagbare effecten of geldmarktinstrumenten als zekerheid worden gebruikt.

46. V. Mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU terugkoopovereenkomsten of effectenuitleenovereenkomsten sluiten met een aangewezen entiteit (bank), indien niet aan beperkingen onderworpen instrumenten als zekerheid worden gebruikt?

A. Terugkoopovereenkomsten en effectenuitleenovereenkomsten zijn instrumenten die normaal gesproken worden verhandeld op de geldmarkt en zijn dan ook geldmarktinstrumenten als omschreven in artikel 1. Het is natuurlijke personen en rechtspersonen uit de EU daarom verboden terugkoopovereenkomsten of effectenuitleenovereenkomsten te sluiten met een entiteit als bedoeld in artikel 5, lid 1, met betrekking tot overdraagbare effecten of geldmarktinstrumenten die tussen 1 augustus 2014 en 12 september 2014 zijn uitgegeven met een looptijd van meer dan 90 dagen, of na 12 september 2014 met een looptijd van meer dan 30 dagen, en met een entiteit als bedoeld in artikel 5, lid 2, na 12 september 2014 met een looptijd van meer dan 30 dagen.

47. V. Indien een aangewezen entiteit nieuwe overdraagbare effecten uitgeeft na 1 augustus 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1) of na 12 september 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 2) die fungibel zijn met eerdere overdraagbare effecten, mogen natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU dan nog steeds handelen in de oude effecten indien op basis van de pool van activa niet kan worden uitgemaakt welke effecten vóór of na de afsluitdatum zijn uitgegeven?

A. Natuurlijke personen of rechtspersonen uit de EU mogen handelen in overdraagbare effecten die zijn uitgegeven door een aangewezen entiteit vóór of op 1 augustus 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1) of vóór of op 12 september 2014 (in het geval van entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 2). In de praktijk kunnen twijfels ontstaan vanwege de fungibiliteit van dergelijke effecten (die buiten het verbod vallen) met effecten die na 1 augustus 2014 respectievelijk 12 september 2014 zijn uitgegeven (die mogelijk verboden zijn). In dat geval zijn het de marktdeelnemers die moeten waarborgen dat de handelstransacties die zij aangaan, geen betrekking hebben op de verboden effecten.

48. V. Is het uitvoeren van financieel onderzoek met betrekking tot overdraagbare effecten toegestaan volgens de verordening?

A. Neen. In artikel 5 is bepaald dat het verboden is direct of indirect investeringsdiensten te verlenen met betrekking tot overdraagbare effecten. De definitie van investeringsdiensten van artikel 1 van Verordening (EU) nr. 833/2014 (als gewijzigd) omvat onder meer "beleggingsadvies".

Hoewel het uitvoeren van onderzoek formeel verschilt van het verlenen van advies, is het een vorm van indirect advies. De analyse in het onderzoekdocument helpt een potentiële belegger immers bij het nemen van een beslissing. Het kan bijvoorbeeld gaan om de beslissing al dan niet een bepaald effect aan te houden, te verkopen of te kopen. Het uitvoeren van financieel onderzoek moet dan ook worden gezien als een vorm van investeringsdiensten en is dus krachtens de verordening verboden.

CONCORDANTIETABEL	
Vorige nummering (doc. C(2015)6477)	Huidige nummering
1	1
2	2
3	8
4	9
5	10
6	11
7	12
8	13
9	14
10	15
11	16
12	17
13	18
14	29
15	20
16	21
17	22
18	23
19	24
20	25
21	27
22	28
23	29
24	30
25	31
26	32
27	33
28	34
29	35
30	36
31	37
32	39
33	40
34	41
35	42
36	43

37	44
38	45
39	46
40	47
41	48